

Doğmak Yeniden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mayıs 2021

Öznesi var mıydı hayallerin?
Ya da peçesinde mi saklıydı hayale özlem?
Girift mağaraların duvarlarına çizilen resimler gibi
Kayrasında yalnızlığın,
Aşka hükmeden bir kıta:
Sancılı mevsimi ölümsüz sığınağında
Saklıydı sihri mutluluğun
Düşler düşmezken yakasından
Acıların kefareti
Ölümün sadakati
İlla ki yürümekti ikbali
Sözcükler doğurgan
Bazen cılız bir rüzgâr
Yüreği bozguna uğratan hecelerden
Firar ettiği nasıl da aşikâr.

Yetimdi kimi insan
Birileri yetemezken
Yetinmeyi bildiği kadar
Şükür yüklü bir masal
Gönül gözü ışık tutarken
Mevsimin içinden geçen trene
Bazense suskun sirenleri
Hayal perdesinde saklı bir gerçek gibi
Dokunmaksa zafere
Elbet eşkâli hüznün
Yarınların meali tutkuya tutuklu
Göğün en geniş penceresinde saklı umudu
Yığarken kucak kucak
Renklerin arasında saklı beyazın hüviyeti
Siyaha çalsa da gözleri matemin
Beyitler aşan kimi zaman
Bazense bentleri yıkıp geçen suyun
Kaldırma kuvveti
Şahlandıran duyguları

Ne de olsa su perisiydi Őirin paylaŐtıđı
Yalnızlıđa bedeller bićen.

Kibirli insan
Kanatlanan ruhu
Köhne bir evde saklı kıymetini
Bilmekse sevginin
Ektiđi her düŐü gerçek kılan
Bir sihir gibi
Kalemin d/okunduđu her hece
İmlası yorgun aşk gibi...

Saltanatı sür git bir rüyadan
Fırar eden mutluluđa
EriŐmekse nihayetinde
İćte saklı yanan bir neon
Sefil yüređin özlemiyle yanan turuncu güneŐin
IŐıl ıŐıl gözlerinde doğmak yeniden